

Är du en samlare eller en slängare?

Bara vetskapen om att jag är på väg de 1200 metrarna upp till Sänkmossen gör mig så lycklig. Jag har en plats där jag blir befriad från saker som jag inte längre vill ha kvar, eller så är det fråga om förbrukad blomjord som får komma till nytta i en ny plantering. Jag har alltid tyckt om att slänga, kasta ifrån mig saker som "gjort sitt" när man rensar på vinden, i källaren och bland pärmarna. Idrottsutrustning som fortfarande fungerar kan du ge bort till Fritidsbanken och den finns även inne på återvinningsstationen Sänkmossen, till vänster i ett mindre plåthus, kolla efter skylten. Jag kände inte till detta men i ett av de goda samtalen som uppkommer här uppe på Sänkmossen blev jag upplyst om just detta, att Fritidsbanken har ett eget skjul. Spännande! Någon har verkligen tänkt till.

Med ständig förvåning lyssnar jag då och då på människor som säger att de har svårt att slänga saker, även saker som är trasiga, passé! De verkar tro att de en dag kommer att laga dessa trasiga saker som en gång fyllde en otroligt viktig funktion i deras liv. Jag har inte den läggningen, har aldrig haft den. För mig är själva poängen med saker som gjort sitt att de ska "kastats iväg". Jag är med andra ord inte någon samlare. Jag är en "slängare", en lycklig sådan.

Hos mig infinner sig en känsla av befrielse när jag blir fri från saker som jag inte alls behöver. Och då är ju Sänkmossen platsen framför alla andra "befrielse-platser". Det är en plats som tar emot våra prylar, en mängd containrar står uppställda för ditt och mitt behov. När jag svänger in på den kurviga och bitvis branta vägen till mitt älskade Sänkmossen fylls jag av förväntan. Antingen kommer jag att få "äga" hela platsen för mig själv, jag kan ställa bilen var jag vill och bara njuta av stunden. Eller så är det fullt med folk här uppe och då är chansen stor att jag möter någon jag känner och vi hinner språka lite om hur livet är just nu. Det är ofta en skön stämning här uppe, alla har samma mål, att bli av med saker som vi inte längre vill veta av. Ibland orkar inte människor bry sig om hur de blandar ihop olika kategorier och gömmer hela paketet i en svart påse. Det är inte tillåtet, på skyltarna står det "töm påsen", men några av oss klarar inte av den uppgiften. Vi andra som försöker undvika de svarta påsarna, tittar bort. Vi vill inte vara vittnen.

I dessa korta möten hinns det med mycket, hur är läget, vad har hänt sen vi sågs sist här uppe? Nytt jobb, ny hund, semesterplaner, väntar pension nu? Samtal på Sänkmossen sker på en alldeles särskild arena som ger oss en skön gemensam plats. Vi delar en gemensam uppgift, alla njuter av att bli av med sakerna. Även de som har så svårt att slänga kan bli hjälpta av att träffa en som jag, som njuter i fulla drag. Och när vi irrar omkring och söker efter rätt container att kasta i och det inte hjälper att läsa skyltarnas text, då talar vi med gemensam saknad om en mycket omtyckt container som fanns förr och hette "Övrigt".

*Li Lundberg, pensionerad präst
li.k.lundberg@gmail.com*